

немс и. Schönes Wetter, Herr Kapitän, nicht wahr? /разговаряя/
КАТРАФИЛОВ. /приближавайки к нем тих/ jetzt es Widin zuerst,
oder Zom?

/Капитанът обяснява, а те го заграждат предпазливо. Водев надниква от кабината си, забелязва двамата, които му правят с ритом знак, че всичко е наред, и пак се скрива. Пред вратата на кабината му застават два хъши: Димката и Късчето. Капитанът сочи с ръка към брега и говори нещо.

БОТЕВ /ясно и гърмливо/. На сръбски!

/Всички се спускат към сандъците, почват да ги тросят, на всяка къде хвърчат калапици и оръжия. Бодоров и Катрафилов улавят капитана, а двамата ѝ пла която се пристрували до тогава на заспали край тях, насочват револвери към него. Пътниците с писъци бягат напоре-надолу, кратка схватка между моряци и хълкове. Моряците, с вързани ръце, падат от момчетата, се оттеглят на страна. Хълковете се обличат, по двама-трима се струпват на едно оръжие, дърпат патрондили и пушки от ръпете си. Ботев, заобиколен от щаба си, наблюдава, подирял ръка на гола сабя. Ником от хълковете отиват да му целуват ръка, която му се във верност, гледат го с обожание/.

В към/леще в земята/ На път прилича... Ей сега да ми казвате: хвърли се в Дунава, че също хвърлят аз/ Умите си и останали и

/За няколко минути въстаниците ~~запали~~ униформите им от сив панталон и черни широки по ръкавите и отпред на куртката. На гръден пръст били препасани с кожен колан от който се спуштал револвер или сабя. На гърба им висела военна чанта с паласка през рамо. Имали черни калпак с лъвче на него. Обути с царници и бели навуца, обвързани с черни върви. Всеки държал в ръка пушка/

БОТЕВ /застава с гола сабя пред фронта на строените четници и ги поздравява Здравейте, момчета! Одобряватили ме за войвода?

ИДЕСТЕ ХЪТОВЕ /в един глас/ Да живее войводата!

/Трима, заедно с Обретенов, разперват зеленото знаме и го издигат редом с австро-турско. Всички му отдават почит.

БОТЕВ Доведете ни капитана!

запитанът /гневно и надменно/. *Монсieur инедки...*